

[Pernille Sams]

Det er hr. Pelle Voigts bemærkning, hvor han efterlyste nogle mekanismer, som gør, at folk med jævne indtægter får råd til at flytte ind i disse lejligheder, der kalder mig på talerstolen, for jeg har lyst til at sige, at disse mekanismer er opfundet, hr. Pelle Voigt. Det er godt nok ikke god SF-tankegang at bekende, at man kender noget til dem, men markedsmekanismen er lige netop det, der regulerer, om det her kan lade sig gøre eller ej. Markedsmekanismen skal nok sørge for, at man ikke laver vanvittigt dyre lejligheder, der ikke er efterspørgsel efter, for så hænger man jo selv på dem.

Det ville i det hele taget være godt, hvis hr. Pelle Voigt studerede markedsmekanismen, for så ville hans meget store betænkeligheder omkring den frie huslejeafståelse forsvinde. Vi har ikke længere generel boligmangel i Danmark, vi har nogle ganske enkelte steder i storbyerne, hvor der er nogle specifikke problemer, men generelt har vi ikke boligmangel. Og derfor har hr. Pelle Voigt ingen grund til at have de store bekymringer; markedsmekanismen skal nok klare det for ham.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Hvis markedsmekanismen kan klare alle vores problemer, er der jo i og for sig ingen grund til, at vi står her og diskuterer frem og tilbage den ene dag efter den anden, det ene år efter det andet. Sagen er jo den, at der ikke er og ikke vil blive etableret et frit boligmarked i Danmark, og der er en hel række indlysende økonomiske grunde til, at det ikke vil ske.

Jeg vil gerne spørge fru Pernille Sams, hvordan det nuværende reguleringssystem på nogen måde kan bidrage til at trække huslejeniveauet i vejret. Det forstår jeg nemlig ikke. Fru Pernille Sams mener øjensynligt, at hvis man afskaffer dette system, vil der ske det, at huslejerne falder, og det forstår jeg heller ikke. Den deregulering, der lægges op til i disse to forslag, har, så vidt jeg kan se, kun mening overhovedet i den nuværende situation, hvis der findes nogen, der vil betale mere end det, som i øjeblikket fastsættes af det lejedes værdi.

Derfor forstår jeg ikke sammenhængen og logikken i fru Pernille Sams' argumentation, hvis vi snakker om det problem, jeg var inde på, nemlig hvordan vi skaffer tilstrækkeligt med ordentlige boliger til folk til en husleje,

som de kan betale. Det er dog trods alt formentlig det, der er overskriften for det meste af den boligpolitik, der føres i Danmark.

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Pelle Voigt sagde, at hvis markedsmekanismen kunne løse alle problemer, var der ingen grund til, at vi stod og diskuterede her. Det kan der jo være meget rigtigt i, men det er jo desværre demokratiets vilkår, og det må vi ligesom rette os efter. Når Fremskridtspartiet idelig bliver ved med at sige det fra denne talerstol, er det, fordi vi har et lønligt håb om, at befolkningen er lettere at overbevise. Hr. Pelle Voigt har vi opgivet for længe siden.

I øvrigt må jeg sige, at det er sjældent, at jeg skal beskyldte ministeren for at gå længere end mig. Men i denne sag skal ministeren have ros for, at han havde mere mod, end jeg turde håbe på. Den 4. september bad jeg i et spørgsmål boligministeren om at sørge for, at vi kunne få gjort noget ved det her problem, og det gør ministeren altså med dette forslag. I alt, alt for lang tid har det været sørgeligt at se den skilteskov i vinduerne om erhvervslokaler til leje i de store byer i Danmark, og det kan vi muligvis få gjort noget ved nu.

Jeg tror, det var hr. Pelle Voigt, der snakkede om alle landets velhavere, der nu kunne skaffe sig en bolig. Landets velhavere skaffer sig alligevel de boliger, de vil, uanset denne lov, men den har en gunstig virkning for den del af befolkningen, som ikke er så velhavende. Når velhaverne flytter ind i noget, som måske ligger ved en kanal eller med udsigt over havnen, bliver der jo en anden bolig ledig, og det kunne jo være, at den lå mindre attraktivt og var billigere, så de knap så velhavende, der kunne og ville betale, fik mulighed for at se over på den anden side af Christianshavns Kanal. Og det er jo netop det, det handler om. Der bliver ikke færre billigere boliger. Der bliver nogle flere boliger, og der bliver nogle dyrere boliger.

Men samtidig har det jo også en anden social effekt, som hr. Pelle Voigt skal lægge mærke til. Tomme lejligheder og tomme lokaler i det hele taget er en stor belastning for alle ejendomme, særlig de lidt ældre. Nedslidningen og forfaldet bliver større, fordi der mangler penge, indkomst i ejendommen, og der skal jo først betales renter og afdrag til kreditforenin-